

Ministerie van Financiën
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Datum 18 december
Referentie BR4445

Betreft: Wijziging van de Wet op het financieel toezicht, de Wet
bekostiging financieel toezicht 2019 en enige andere
wetten op het terrein van de financiële markten.

Geachte heer/mevrouw,

De Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) maakt graag gebruik van de mogelijkheid om te reageren op wijzigingen van bovengenoemde wetten. We zullen reageren op een tweetal onderdelen:

- i) de wijziging van de wet bekostiging financieel toezicht
- ii) de kwaliteitsrekening

U treft onze opmerkingen hierbij aan.

I Wijziging van de wet bekostiging financieel toezicht

De wijziging van de Wet bekostiging financieel toezicht 2019 (Wbft) beoogt een reserve te vormen om grote schommelingen in de heffingen door incidentele kosten op te vangen. De reserve heeft tot doel kosten op te vangen die:

- i) niet in rekening kunnen worden gebracht bij de onder toezicht staande partijen waarvoor de kosten worden gemaakt; of
- ii) zouden leiden tot onevenredig hoge heffingen bij die partijen.

Met de reserve kunnen in incidentele gevallen dergelijke situaties worden ondervangen.

De reserve wordt opgebouwd uit de opbrengsten van boetes en verbeurde dwangsommen, en niet uit andere middelen. Deze opbouw beperkt volgens de Minister kruissubsidiëring, hetgeen de belangrijkste reden was om eerder niet in een reserve te voorzien.

Algemeen

Het voorstel tot wijziging van de Wbft is het antwoord van de Minister op vragen van de Kamer naar de proportionaliteit van toezichtkosten en werd reeds aangekondigd in de Kamerbrief van 3 juli 2020 (via <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2020/07/03/fintech-actieplan>). In het kader van proportionele toezichtkosten kondigde de Minister eerder aan onderzoek te doen naar een regeling, die de toezichthouders in staat stelt om een reserve op te bouwen ten behoeve van incidentele kosten of onvoorziene omstandigheden, waarbij de kosten redelijkerwijs niet toegerekend kunnen worden aan deze (nieuwe) partijen. Dit probleem speelt op het moment dat er

hoge voorbereidingskosten gemaakt moeten worden en de kosten maar aan een beperkt aantal partijen doorberekend kunnen worden.

De NVB neemt aan dat de Minister doelt op toetreding van nieuwe partijen als crypto providers of partijen als gevolg van Brexit. De kosten samenhangend met het toezicht op deze nieuwe toetreders overstijgt in grote mate de kosten die aan deze partijen in rekening kunnen worden gebracht. Bestaande marktpartijen subsidiëren hierdoor feitelijk de toetreding van hun concurrenten.

a. Zorgen over de proportionaliteit van de toezichtkosten

De Minister licht bij het voorstel niet toe, hoe het voorstel tegemoet komt aan zorgen over de proportionaliteit van de toezichtkosten, terwijl op voorhand niet te zien is dat dit doel inderdaad bereikt wordt. Het voorstel leidt tot verzwarende van de toezichtkosten voor alle financiële instellingen in dezelfde mate als waarin zij momenteel hun bijdrage dienen te leveren. Er is sprake van herallocatie van baten (nu ontvangen dwangsommen) en boetes tot een bedrag van EUR 2,5 mln per jaar niet meer terugvloeien naar de sector conform de huidige systematiek van de Wbft.

Vanaf 2021 zal een nieuw kostenkader voor DNB/AFM gelden, dat wederom zal leiden tot een significante verhoging van de toezichtkosten. De sector heeft ter gelegenheid van de panels haar zorgen uitgesproken over de voortdurende stijgingen van kosten van de toezichthouders en blijft fundamenteel bezwaren houden tegen het feit, dat de Minister alle kosten van de toezichthouders in rekening brengt bij de sector. De NVB verwijst korthedshalve naar het advies van de Raad van State over deze doorberekening en het gebrek aan een dragende motivering daarvoor:

<https://www.raadvanstate.nl/@63040/w06-14-0056-iii/>

Kort samengevat stelt de Raad van State, dat 'groepsprofijt' geen rechtvaardiging voor het volledig doorberekenen van de kosten van het toezicht aan de sector kan zijn. De Afdeling onderkent dat ondernemingen een belang hebben bij adequaat toezicht en dat zij er profijt van hebben als het vertrouwen in de sector door streng toezicht toeneemt. Het toezicht wordt echter primair in het publiek belang uitgeoefend en niet in het belang van de sector. Het uitgangspunt dat het toezicht in de eerste plaats wordt uitgeoefend in het algemeen belang, brengt mee dat het ook, in ieder geval gedeeltelijk, uit de algemene middelen moet worden gefinancierd.

De sector blijft het betreuren dat geen oog bestaat voor het feit dat 'het profijt' van de taken van de toezichthouders zoals het opstellen van beleid, deelname aan internationale gremia als IMF/Basel/FATF/etc, de repressieve handhaving ten opzichte van illegale partijen, samenwerking met o.a. FIOD en CJIB in het kader van de infobox Crimineel en Onverklaarbaar Vermogen, etc, etc, geenszins alleen bij de sector neerslaat, maar de hele maatschappij ten goede komt.

Het volledig doorberekenen van de kosten voor deze taken is niet alleen in strijd met de uitgangspunten van het rapport 'Maat houden', maar tevens in strijd met Europese jurisprudentie (bijv. ECLI:EU:C:2016:4, EU Hof, 14 januari 2016, EC/België) op basis waarvan de kosten voor een door de overheid verrichte taak/dienst uitsluitend in rekening kunnen worden gebracht, indien aan twee cumulatieve voorwaarden wordt voldaan. Ten eerste moet de taken/diensten (kunnen) worden geleverd aan degenen die deze kosten dienen te betalen. Ten tweede moet er een rechtstreeks en evenredig verband bestaan tussen de werkelijke kostprijs van de verrichte handeling/dienst en de door de ontvanger daarvan betaalde heffing. Als bij de sector in rekening gebrachte kosten niet voldoen aan deze twee voorwaarden, is sprake van verkapte belastingheffing.

Aan beide voorwaarden voldoet het systeem van bekostiging van de toezichthouders niet. Ten aanzien van de eerste voorwaarde geldt bijv. dat opsporing van illegale partijen niet door deze partijen betaald wordt, maar door bestaande vergunninghoudende partijen. Verder geldt bijv. dat de AFM toezicht houdt op het naleven van de regels van marktmisbruik. Deze regels zijn van

toepassing op eenieder in Nederland, maar de kosten van dit toezicht worden slechts betaald door een beperkte groep partijen.

Ten aanzien van de tweede voorwaarde geldt, dat een rechtstreeks en proportioneel verband ontbreekt tussen het bedrag, dat de verschillende sectoren dienen bij te dragen en de daadwerkelijke kosten van de handelingen die de toezichthouders voor deze marktpartijen leveren. Wij citeren in dit kader bijv. de Algemene Rekenkamer die in haar rapport Toezicht op banken in Nederland (2017) op p. 31 het volgende concludeert: *"De zbo-begrotingen bevatten (...) geen gestructureerde argumentatie die de benodigde personele capaciteit onderbouwt. Wel heeft DNB in 2015 een 'bottom-up analyse' laten uitvoeren. Maar ook dit document bevat geen stapsgewijze redenering die de wettelijke taak formuleert, die vertaalt naar benodigde toezichtwerkzaamheden per bank per jaar, en daarmee de benodigde personele capaciteit inzichtelijk maakt. Derhalve ontbreekt een deugdelijke wijze van 'cost-accounting' ter onderbouwing van toezichtkosten".* Ook het feit dat de Minister ter gelegenheid van deze consultatie aangeeft, dat er kosten zijn die redelijkerwijs niet toegerekend kunnen worden aan bepaalde partijen, illustreert dat een rechtstreeks en proportioneel verband ontbreekt tussen de heffingen die de instellingen betalen en de handelingen van de toezichthouders.

Vragen van de NVB

1. Kan de Minister een inhoudelijke niet-procedurele reactie geven op deze algemene inleiding van de NVB? Kan de Minister hierbij aangeven hoe hij vindt, dat de bekostiging van de toezichthouders zich verhoudt tot (1) het rapport Maat Houden en (2) de genoemde Europese jurisprudentie?
2. Is de Minister bereid met de sector in overleg te treden over de doorberekening van de toezichtkosten en zo nee, waarom niet?
3. Kan de Minister toelichten waarom hij van mening is dat enkel de sector profijt heeft van het toezicht van DNB/AFM?
4. Het bedrag van EUR 2,5 mln per jaar dat de Minister voorstelt te reserveren voor incidentele kosten vloeit op dit moment niet naar de staatskas om te voorkomen, dat de kosten samenhangend met het straffen van overtreders geheel worden gedragen door alle onder toezicht staande instellingen. Met dit voorstel wordt afstand gedaan van deze gedachte; er is geen sprake meer van dat onder toezicht staande instellingen in enige mate tegemoet worden gekomen voor het feit dat zij de kosten gemoeid met handhaving betalen. Kan de Minister toelichten waarom de eerdere gedachte wordt losgelaten, dat instellingen niet zouden hoeven betalen voor de kosten die de toezichthouders maken om dwangsommen en boetes op te leggen?

b. Onduidelijkheid voorstel over verhouding t.o.v. flexibiliteitsmarge/post onvoorzien

In de DNB/AFM kostenkaders 2017-2020 was sprake van een flexibele schil, die tot doel had het opvangen van onvoorziene en voorziene nieuwe taken. Inzet van de flexibele schil zou ad hoc en eenmalig zijn, maar deze flexibele schil is door DNB/AFM onder de oude kostenkaders ieder jaar volledig uitgenut en hiermee verworpen tot een jaarlijkse structurele verhoging van het kader. De afgelopen jaren is zelfs sprake geweest van een additionele flexibele schil.

De nieuwe kostenkaders 2021-2024 kenen een flexibiliteitsmarge en een post onvoorzien voor respectievelijk DNB en de AFM. Deze posten hebben hetzelfde doel als de voormalige flexibele schil, namelijk het opvangen van onvoorziene en incidentele gebeurtenissen.

Het geconsulteerde voorstel beoogt een reserve van maximaal EUR 2,5 mln per jaar in het leven te roepen om grote schommelingen in de heffingen door incidentele kosten op te vangen. De Minister stelt voor de maximale hoogte van de reserve bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen en denkt aan EUR 5 mln. De reserve zal worden gevormd uit geïnde dwangsommen en boetes zodat kruissubsidiëring wordt tegestaan.

Vragen van de NVB

5. Kan de Minister toelichten hoe de posten 'flexibiliteitsmarge' respectievelijk 'post onvoorzien' uit de nieuwe kostenkaders zich verhouden tot de voorgestelde reserve? Uit de toelichting van de Minister blijkt dat alle drie de posten hetzelfde doel beogen, zodat sprake lijkt van dubbeling.
6. Hoe wordt gewaarborgd dat de posten inderdaad eenmalig worden ingezet en niet -zoals de flexibele schil- de facto leiden tot standaard en structurele verhoging van de begrotingen?
7. Het geconsulteerde voorstel leidt feitelijk tot verhoging van de kosten voor de sector. Kan de Minister toelichten hoe dit voorstel zich verhoudt tot de recent vastgestelde Kostenkaders 2021-2024 en waarom het daarin niet is meegenomen?
8. Waarom legt de Minister het maximale totaalbedrag niet vast in de wet? De wet en het kostenkader beogen een stabiel niveau van en grenzen aan de kosten van de toezichhouders. Hierbij passen geen open eindes en veel flexibiliteit waar het de omvang van de geldende kaders betreft. Als het minimum op wetsniveau wordt vastgelegd, dient logischerwijs ook het maximum op wetsniveau te worden vastgelegd.
9. Kan de Minister toelichten hoe bekostiging van de reserve uit geïnde dwangsommen en boetes kruissubsidiëring tegengaat?
10. Kan de Minister toelichten welke bedragen op dit moment met kruissubsidiëring gemoeid zijn en waarom de beoogde reserve een omvang van EUR 2,5 mln per jaar heeft?

c. Onduidelijkheid over verhouding van het voorstel t.o.v. de SSM Kaderverordening

Op grond van artikel 137 Verordening (EU) 468/2014 (de SSM Kaderverordening) komen door alle ECB opgelegde boetes toe aan de ECB. Door de ECB geïnde dwangsommen en boetes komen hiermee in mindering op de kosten die de banken voor het ECB toezicht betalen.

Vragen van de NVB

11. Kan de Minister toelichten waarom specifiek door DNB opgelegde dwangsommen en boetes tot EUR 2,5 mln bestemd zouden moeten worden voor een reserve, terwijl dit bij de ECB niet het geval is?
12. Graag ontvangen wij een toelichting op hoe gewaarborgd wordt dat geen onwenselijke gevolgen kunnen optreden als gevolg van de discrepantie tussen het regime dat op de ECB rust en het regime dat voor DNB geldt. DNB legt met enige regelmaat boetes op ter overtreding van regels waar de ECB toezicht op houdt. Op basis van welke criteria wordt bepaald wanneer DNB handhaaft en wanneer de ECB handhaaft ten aanzien van deze regels? Hoe wordt bepaald naar welke begroting de boetes vloeien voor overtreding van deze regels? Hoe wordt gewaarborgd dat de ECB de kosten gemoeid met handhaving niet op DNB afwentelt, maar vervolgens wel de boete int of vice versa?
13. De reden dat onder de SSM Kaderverordening alle geïnde boetes en dwangsommen terugvloeien naar de begroting van de ECB in plaats van naar de EU begroting ligt in het feit, dat de ECB onafhankelijk is en elk risico op politieke bemoeienis zoveel mogelijk vermeden dient te worden. In Nederland vloeit het surplus van geïnde boetes en dwangsommen boven EUR 2,5 mln per jaar naar de staatskas. Kan de Minister toelichten hoe het risico op politieke bemoeienis in Nederland wordt voorkomen?

d. Onduidelijkheid voorstel t.o.v. de post Digitale strategie in het nieuwe DNB kostenkader

De sector heeft onder het nieuwe kostenkader kennis genomen van een post van EUR 7,2 mln bestemd voor de Digitale Strategie van DNB. Met de Digitale Strategie ondersteunt DNB volgens de Minister innovatie in de financiële sector en draagt DNB bij aan de doelstellingen van het FinTech-actieplan w.o. ondersteunen en kennis opdoen over nieuwe activiteiten. Naast deze post i.v.m.

digitalisering werd in 2019 overigens een bedrag van EUR 86,8 mln gerealiseerd onder de noemer ICT.

Vragen van de NVB

14. Als de post Digitalisering reeds voorziet in het opvangen van incidentele voorbereidingskosten bij toetreding van nieuwe partijen (bijv. fintech), waarom stelt de Minister dan voor met hetzelfde doel over te gaan tot het maken van een reserve? Hoe verhouden deze posten zich tot elkaar?

e. NVB dringt aan op helder en eenduidig kostenkader

Ten slotte dringt de NVB met klem aan op een heldere en eenduidige wet en een helder kostenkader, dat geen nieuwe ruimte voor overschrijdingen kent. Dit voorstel draagt daar naar de mening van de NVB niet aan bij. De NVB stelt het op prijs dat de Minister oog heeft voor het feit dat het onredelijk is dat bestaande marktpartijen de kosten samenhangend met de toetreding van nieuwe concurrenten bekostigen, maar verzoekt de Minister desondanks de voorgestelde wijzigingen achterwege te laten. De NVB ziet niet hoe het voorstel een oplossing levert voor het probleem van kruissubsidiëring nu het enkel de kosten voor alle partijen verhoogt. Voor het opvangen van incidentele kosten bestaan verder reeds voorzieningen onder de recentelijk vastgestelde nieuwe kostenkaders. De NVB verzoekt de Minister het gesprek aan te gaan tot fundamentele herbeziening van de systematiek van doorberekening van de kosten van de toezichthouders, inclusief een oplossing voor het probleem van kruissubsidiëring.

II De kwaliteitsrekening

De NVB verwelkomt en ondersteunt het initiatief om tot een wettelijke regeling voor de kwaliteitsrekening (met afgescheiden vermogen) te komen.

a. Reikwijdte van de regeling

Er rijzen nog wel vragen over de reikwijdte van de regeling. Kan een bankinstelling straks in alle gevallen, waarin de bank ten behoeve van cliënten of andere belanghebbenden geldmiddelen op een rekening aanhoudt, gebruik maken van de regeling? Stel bijvoorbeeld dat de bankinstelling als 'facility agent' en/of 'security agent' bij een syndicaatsfinanciering optreedt en in dat kader ten behoeve van het collectief van banken betalingen in ontvangst neemt. Kan de bankinstelling in dat geval de rekening waarop zij de betalingen voor het collectief ontvangt als "kwaliteitsrekening" bestempelen? In veel landen is dit mogelijk en in de internationale financieringspraktijk is dit ook gebruikelijk. Maar het Nederlandse recht biedt banken nu niet de mogelijkheid om voor deze gevallen een kwaliteitsrekening met afgescheiden vermogen in het leven te roepen. Het zou goed zijn als in de Memorie van Toelichting expliciet wordt bevestigd dat dit met de voorgestelde wettelijke regeling straks wel mogelijk wordt.

Vraag van de NVB:

1. In de hiervoor genoemde situatie is het veelal zo dat de bank, die als facility agent en/of security agent optreedt en op wiens naam de kwaliteitsrekening dus staat, zelf ook deel uitmaakt van de bankengroep waarvoor de kwaliteitsrekening wordt aangehouden. Het zou daarom goed zijn als in de Memorie van Toelichting expliciet wordt bevestigd dat de rekeninghouder zelf ook deel uit kan maken van de groep van belanghebbenden. Graag een bevestiging.

b. Primaire belanghebbenden

Het voorstel vereist uitdrukkelijk dat uit de tenaamstelling van de rekening blijkt dat deze door de financiële onderneming wordt aangehouden "in eigen naam ten behoeve van cliënten", hetgeen als een omnibus account kan worden gezien. Daarmee is het ook voor de bank duidelijk dat de

(primaire) belanghebbenden de cliënten van de financiële onderneming zijn. Echter, de rekening voerende bank zal niet weten wie die cliënten zijn en kan en mag dat ook niet weten. Terecht wordt daarvoor (in lid 4) verwezen naar de administratie van de financiële onderneming en diens plicht daarvoor te zorgen. In lid 8 wordt bovendien de mogelijkheid geschapen om bij AMvB nadere regels te stellen aan “de inrichting, de administratie en het beheer van de rekening”.

c. Verplichtingen in het kader van CRS/Fatca/CDD/KYC.

De kwaliteitsrekening heeft tot gevolg dat de verplichting van de banken ter zake CRS/Fatca, CDD, KYC alleen ziet op de financiële onderneming die de rekening aanhoudt en niet op de achterliggende belanghebbenden. Dit zijn belangrijke onderwerpen waarover geen misverstand mag bestaan. Het verdient daarom aanbeveling om dit punt in de Memorie van Toelichting te verduidelijken. Het is voor banken ook gewenst om duidelijkheid te krijgen over het al dan niet van toepassing zijn van een plicht tot renseignering met betrekking tot het afgescheiden vermogen.

De NVB merkt in het verlengde van dit wetsvoorstel op dat het voor de faillissements- en WSNP-praktijk wenselijk is dat er ook een wettelijke regeling komt voor boedelrekeningen voor faillissementscuratoren en WSNP-bewindvoerders. Bij deze rekeningen speelt ook problematiek zoals CRS/Fatca, CDD, KYC, tenaamstelling in verband met renseignering en onduidelijkheid over afscheiding van vermogen.

Vragen van de NVB

2. Het zou verder goed zijn als in de Memorie van Toelichting expliciet wordt aangegeven hoe de tenaamstelling van de kwaliteitsrekening moet luiden, omdat anders in de praktijk een wildgroei aan aanduidingen zal ontstaan (en daarmee onzekerheid over de vraag of er wel of niet sprake is van een kwaliteitsrekening). Graag een aanpassing.
3. Kan omwille van de duidelijkheid daarom verplicht worden gesteld dat bijvoorbeeld de term “kwaliteitsrekening” of “inzake” verplicht in de rekeningaanduiding moet worden gebruikt? Een dergelijke aanduiding kan ook eventuele onduidelikheden (bijvoorbeeld voor deurwaarders en banken) voorkomen ten aanzien van de vraag of er geldig beslag is gelegd op een (kwaliteitsrekening).
4. Een andere vraag die in de Memorie van Toelichting nog niet wordt beantwoord, is hoe moet worden omgegaan met bedragen die per abuis op de kwaliteitsrekening terecht zijn gekomen. Onzes inziens zou de systematiek meebrengen dat dit bedrag wel tot het afgescheiden vermogen gaat behoren, maar dat de belanghebbende voor de terugbetaling van dat bedrag (dat wil zeggen degene die recht heeft op het onterecht op de kwaliteitsrekening overgemaakte bedrag) dan onder de bank beslag kan leggen op het afgescheiden vermogen van de kwaliteitsrekening. Kan in de Memorie van Toelichting expliciet worden aangegeven hoe dit werkt?
5. Verder rijst de vraag of de voorgestelde kwaliteitsrekening als een “trust” in zin van het Haags Trustverdrag kan kwalificeren. In een internationale context zou dat nuttig zijn, want dan zal de regeling in het buitenland makkelijker begrepen worden en uit te leggen zijn. Om die reden zou het goed zijn als er in de Memorie van Toelichting expliciet aandacht wordt besteed aan voorgestelde kwaliteitsrekening in relatie tot het Haagse Trustverdrag.

d. Gevolgen voor betaalinstanties

In de Memorie van Toelichting staat op p. 3 het volgende:

“Afwikkelondernemingen, betaalinstanties, EGI's en beleggingsondernemingen kunnen dus de reeds bestaande wijzen van vermogensscheiding, zoals de mogelijkheid van vermogensscheiding via een stichting derdengelden, blijven gebruiken.”

De NVB onderschrijft de conclusie dat de betaalinstantie of EGI, die geldmiddelen ten behoeve van cliënten aanhoudt, niet verplicht moet worden een kwaliteitsrekening te gebruiken. De bestaande alternatieven die de Payment Services Directive biedt om de rechten van de belanghebbenden (cliënten) te borgen, te weten een adequate verzekering of een vergelijkbare garantie van een bank of verzekeraar, moeten ook mogelijk blijven. Maar als er wordt gekozen voor de optie van “vermogensafschieding” om de rechten van de belanghebbenden zeker te stellen, dan zou de kwaliteitsrekening met afgescheiden vermogen (in de zin van dit wetsvoorstel) voor nieuwe gevallen dwingend moeten worden voorgeschreven. De Stichting Derdengelden zou voor die nieuwe gevallen niet meer als een vorm van vermogensafschieding geaccepteerd moeten worden, omdat deze constructie voor de belanghebbenden toch minder zekerheid biedt dan de kwaliteitsrekening.

In de voorgestelde regeling is, anders bij de kwaliteitsrekeningen van notarissen en deurwaarders, de rekeninghouder zelf de rechthebbende van de kwaliteitsrekening en het geld dat daar op staat. Derhalve is de rekeninghouder beschikkingsbevoegd met betrekking tot de rekening (zonder dat daar volmachten en/of lastgevingen voor nodig zijn). In geval van faillissement van de financiële onderneming brengt het afgescheiden vermogen mee dat (het saldo op) de kwaliteitsrekening niet tot de boedel behoort. Het zou goed zijn om in de Memorie van Toelichting te verduidelijken dat de curator daar geen taak heeft en dus niet over de rekening mag beschikken.

Vragen van de NVB:

6. Wij geven in overweging om de beschikkingsbevoegdheid tot de kwaliteitsrekening expliciet toe te lichten in de Memorie van Toelichting. Verder is het wellicht nuttig om iets op te nemen over vernietigbaarheid van rechtshandelingen in strijd met de regeling naar voorbeeld van het bepaalde in artikel 25 lid 6 Wet op het notarisambt.
7. Het verdient overweging om, naar voorbeeld van art. 25 lid 4 Wet op het notarisambt en art. 19 lid 4 Gerechtshandelingenwet, in de wettekst te bepalen dat derden ten behoeve van wie geldmiddelen op de kwaliteitsrekening zijn gestort, “te allen tijde” recht hebben op uitkering van die gelden als aan de voorwaarden daarvoor wordt voldaan. In de Memorie van Toelichting zou kunnen worden verduidelijkt dat hiermee zeker wordt gesteld dat de vorderingen van derden op de rekeninghouder niet aan verjaring onderhevig zijn en die verjaring dus ook niet hoeft te worden gestuit. Daarmee kunnen problemen en onduidelijkheden worden voorkomen zoals die aan de orde waren in de zaak die tot de volgende uitspraak heeft geleid: <http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:HR:2017:1139>. Is de minister hiertoe bereid?

e. Uitzonderingen

In de toelichting op artikel 3:29aa staat het volgende:

“Bepaalde categorieën financiële ondernemingen zijn ingevolge lagere regelgeving uitgezonderd van de vergunningplicht zoals opgenomen in het Deel Markttoegang Financiële Ondernemingen, maar wel onderworpen aan regels inzake vermogensscheiding of regels inzake de integere en beheerste bedrijfsuitoefening van het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen. Zo zijn kleinschalige betaaldienstverleners en EGI's weliswaar vrijgesteld van het verbod van de vergunningplicht, maar desalniettemin moeten deze betaaldienstverleners voldoen aan de regels ingevolge artikel 3:29a Wft (bescherming eigendomsrechten cliënten). Voor dergelijke ondernemingen kan bij algemene maatregel van bestuur (AMvB) worden bepaald dat artikel 3:29aa Wft van overeenkomstige toepassing is.”

Vragen van de NVB

8. Een aandachtspunt hierbij is dat ten aanzien van kleinschalige betaaldienstverleners en EGI's die niet vergunningplichtig zijn, wel duidelijk moet zijn hoe het toezicht op de kwaliteitsrekening is geborgd. Graag een toelichting hierbij.

9. In de Memorie van Toelichting wordt ingegaan op TARGET2. De regeling hieromtrent is momenteel onderhevig aan verandering (T2CNG). Deze veranderingen hebben mogelijk ook impact op afwikkelondernemingen. Kunt u in de Memorie van Toelichting anticiperen op die ontwikkelingen?
10. Door de beperking “met zetel in Nederland” zou de regeling niet van toepassing zijn op rekeningen bij een in Nederland actieve “buitenlandse” bank. Dat zou de huidige praktijk miskennen van in Nederland werkzame branches/bijkantoren van banken met een zetel elders in de Europese Unie. Mogelijk kan dit zelfs worden gezien als een belemmering aan buitenlandse banken om in Nederland werkzaam te zijn. Hiermee is die beperking “met zetel in Nederland” ongewenst. Het verdient overweging om dit alsnog mogelijk te maken. Graag een reactie hierop.

We zijn vanzelfsprekend graag beschikbaar voor eventuele vragen en een nadere toelichting.

Met vriendelijke groet,

Eelco Dubbeling
Directeur